

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. gegužės 26 d. (*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Tiesioginiai mokesčiai – Laisvas kapitalo judėjimas – Laisvė teikti paslaugas – Direktyva 69/335/EEB – 2, 4, 10 ir 11 straipsniai – Direktyva 85/611/EEB – EB 10 ir 293 straipsniai – Metinis kolektyvinio investavimo subjektų mokestis – Dvigubas apmokestinimas – Užsienio teisės reglamentuojamiems kolektyvinio investavimo subjektams taikoma sankcija“

Byloje C-48/15

dėl *cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio administracinis teismas, Belgija) 2014 m. spalio 23 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. vasario 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

État belge, SPF Finances

prieš

NN (L) International (anksčiau – *ING International SA*), *ING (L) Dynamic SA* teisiškai ir pareigų perėmėjas,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešis, teisėjai C. Toader, A. Rosas, A. Prechal ir E. Jarašiūnas (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2015 m. spalio 28 d. posėdžiui,

išnagrinąjusių pastabas, pateiktas:

- *NN (L) International SA*, atstovaujamos advokatų J. Malherbe ir M. Bertha,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs ir J.–C. Halleux, padedamų advokato A. Gillet,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir C. Soulay,

susipažinęs su 2016 m. sausio 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1969 m. liepos 17 d. Tarybos direktyvos 69/335/EEB dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalui pritraukti [dėl netiesioginių pritraukto kapitalo mokesčių] (OL L 249, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t.,

p. 11; toliau – Direktyva 69/335), iš dalies pakeistos 1985 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 85/303/EEB (OL L 156, 1985, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 122), 2, 4, 10 ir 11 straipsniai, 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo perleidžiamais vertybiniais popieriais subjektais (KIPVPS) (OL L375, 1985, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 139), kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra trauka, ir EB 49–60 straipsniai, kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra trauka, išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *État belge*, *SPF Finances* (Belgijos valstybės federalinė finansų tarnyba) ir *NN (L) International SA*, anksčiau *ING International SA*, *ING (L) Dynamic SA*, teisių ir pareigų perėmėjos (toliau – NN (L)), ginant dėl prašymo grąžinti metinį kolektyvinio investavimo subjektą (toliau – KIS) 185 739,34 euro dydžio mokestį, kurį ji sumokėjo už 2006 finansinius metus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 69/335, panaikintos 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/7/EB dėl netiesioginio mokesčių, taikomų kapitalo pritraukimui [dėl netiesioginio pritraukto kapitalo mokesčių] (OL L 46, p. 11), 2 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Sandoriai, kurie yra kapitalo mokesčio objektas, yra apmokestinami tik toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje tuo metu, kai tokie sandoriai yra sudaromi, yra faktinis kapitalo bendrovės valdymo centras.“

4 Šios direktyvos 4 straipsnyje buvo numatyta:

„1. Kapitalo mokesčiu apmokestinami tokie sandoriai:

- a) kapitalo bendrovės steigimas;
- b) bendrovės, asociacijos ar juridinio asmens, kurie nėra kapitalo bendrovė, pertvarkymas į kapitalo bendrovę;
- c) kapitalo bendrovės kapitalo padidinimas bet kokios rūšies turto įnašais;
- d) kapitalo bendrovės turto padidinimas bet kokios rūšies turto įnašais, atsilyginant už juos ne bendrovės akcijomis (dalimis), bet tos pačios rūšies teisėmis, kaip turi dalyviai, pvz., balsavimo teise, teise į dalį pelno arba į perviršį bendrovę likviduojant;
- e) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens, kurio registruota buveinė yra trečiojoje šalyje, ir kuris valstybėje narėje kapitalo mokesčio taikymo atžvilgiu yra laikomas kapitalo bendrove, faktinio valdymo centro perkėlimas iš trečiosios šalies į tą valstybę narę;
- f) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens, kurio faktinis valdymo centras yra trečiojoje šalyje ir kuris toje valstybėje narėje kapitalo mokesčio taikymo atžvilgiu yra laikomas kapitalo bendrove, registruotos buveinės perkėlimas iš trečiosios šalies į tą valstybę narę;
- g) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens faktinio valdymo centro perkėlimas iš valstybės narės, kurioje kapitalo mokesčio atžvilgiu jis nėra laikomas kapitalo bendrove, į valstybę narę, kurioje jis tokiu yra laikomas;
- h) bendrovės, firmos, asociacijos arba juridinio asmens, kurio faktinis valdymo centras yra

trečiojoje šalyje, registruotos buveinės perkėlimas iš valstybės narės, kurioje kapitalo mokesčio atžvilgiu jis nėra laikomas kapitalo bendrove, į valstybę narę, kurioje jis tokiu yra laikomas.

2. Šiems sandoriams, jeigu 1984 m. liepos 1 dieną jiems buvo taikoma 1 % mokesčio norma, ir toliau taikomas kapitalo mokestis:

- a) kapitalo bendrovės kapitalo padidėjimas kapitalizuojant pelną arba iš nuolatinių ar laikinų rezervų;
- b) kapitalo bendrovės turto padidėjimas dėl jai jos dalyvių teikiamų paslaugų, dėl kurių bendrovės kapitalas nepadidėja, tačiau dėl kurių keičiasi teisių bendrovėje struktūra arba gali padidėti bendrovės akcijų (dalių) vertė;
- c) kapitalo bendrovės skolinimasis, jeigu kreditorius turi teisę į bendrovės pelno dalį;
- d) kapitalo bendrovės skolinimasis iš dalyvio arba dalyvio sutuoktinio ar vaiko, arba iš trečiosios šalies, jeigu už paskolą garantuoja dalyvis, su sąlyga, kad tokios paskolų funkcijos yra tokios pačios kaip bendrovės kapitalo padidinimo;

<...> “

5 Pagal šios direktyvos 10 straipsnį:

„Be kapitalo mokesčio, valstybės narės netaiko jokie kito mokesčio bendrovėms, firmoms, asociacijoms ar pelno siekiantiems juridiniams asmenims:

- a) už 4 straipsnyje minimus sandorius;
- b) už įnašus, paskolas arba teikiamas paslaugas, kurios yra 4 straipsnyje minimų sandorių dalis;
- c) atliekant registraciją arba kitus formalumus, būtinus prieš pradedant verslą, kuriuos dėl savo teisinės formos gali privalėti atlikti bendrovė, firma, asociacija arba pelno siekiantis juridinis asmuo.“

6 Šios direktyvos 11 straipsnyje buvo numatyta:

„Valstybės narės neapmokestina jokios rūšies mokesčiais:

- a) bet kieno išleistas akcijų arba kitų tokios pat rūšies vertybinių popierių, arba tokius vertybinius popierius atstovaujančių sertifikatų sukūrimo, išleidimo, kotiravimo vertybinių popierių biržoje, jų pateikimo rinkai arba sandorių jais sudarymo;
- b) paskolų, įskaitant vyriausybės obligacijas, gautų nesvarbu kam išleidus obligacijas arba kitus perleidžiamus vertybinius popierius, arba kokių nors su tuo susijusių formalumų, arba tokių obligacijų ar kitų perleidžiamų vertybinių popierių sukūrimo, išleidimo, pateikimo kotiruoti vertybinių popierių biržoje, pateikimo rinkai ar sandorių jais.“

7 Direktyvos 85/611, pakeistos 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo perleidžiamais vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009, p. 32), antroje ir ketvirtoje konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„kadangi nacionaliniai teisės aktai, reglamentuojantys [KIS], turėtų būti suderinti [koordinuojami], siekiant Bendrijos lygiu suvienodinti [derinti] konkurencijos sąlygas tarp tų subjektų ir kartu

užtikrinti kuo veiksmingesnį ir vienodesnį jį investicinių vienetų [investicinių vienetų savininkų] apsaugą; kadangi toks suderinimas [koordinavimas] leis [KIS], steigtam vienoje valstybėje narėje, lengviau prekiauti savo investiciniais vienetais kitose valstybėse narėse;

kadangi šių tikslų siekimas padės pašalinti suvaržymus, taikomus laisvai [KIS] investicinių vienetų apyvartai Bendrijoje, ir toks derinimas [koordinavimas] padės sukurti Europos kapitalo rinką;

kadangi, atsižvelgiant į tuos tikslus, pageidautina, kad būtų nustatytos bendrosios pagrindinės valstybėse narėse susikūrusi [KIS] licencijavimo, priežiūros, struktūros ir veiklos bei informacijos, kurią jos turi skelbti, taisyklės;

<...>

8 Direktyvos 85/611 44 straipsnio formuluotė buvo tokia:

„1. [Kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektas (KIPVPS)], kuris savo investiciniais vienetais prekiauja kitoje valstybėje narėje, turi laikytis įstatymų ir kitų teisės aktų, galiojančių toje valstybėje ir reglamentuojančių šioje direktyvoje nereglamentuojamus klausimus.

<...>

3. 1 ir 2 dalių nuostatos turi būti taikomos be diskriminacijos.“

Belgijos teisė

9 Belgijos paveldimojo turto mokesčio kodekse (*Le code des droits de succession*), iš dalies pakeistame 2003 m. gruodžio 22 d. įstatymu-programa (2003 m. gruodžio 31 d. *Moniteur belge*, p. 62160, toliau – Paveldimojo turto mokesčio kodeksas), yra IIb knyga „Metinis [KIS] mokestis, taikomas kredito įstaigoms ir draudimo bendrovėms“ (toliau – metinis KIS mokestis). Iš pradžių šis mokestis buvo taikomas tik pagal Belgijos teisę reglamentuojamiems KIS, o vėliau minėtu įstatymu-programa, įsigaliojusiu 2014 m. sausio 1 d., jo taikymo sritis išplėsta, į jį įtraukus užsienio teisės reglamentuojamus KIS, parduodančius savo investicinius vienetus Belgijoje.

10 Paveldimojo turto mokesčio kodekso 133ter straipsnyje numatyta, kad teismas gali nuspręsti už vieną iš šiame kodekse padarytų pažeidimų ne tik uždrausti asmeniui vykdyti profesinę veiklą nuo trijų mėnesių iki penkerių metų, bet taip pat nuo trijų mėnesių iki penkerių metų sustabdyti bendrovę, grupę ar įmonę, kurios vadovas, narys ar darbuotojas yra nuteistas, veiklą.

11 Pagal Paveldimojo turto mokesčio kodekso 161 straipsnį:

„Metiniu mokesčiu nuo sausio 1 d., einančios po to, kai asmenys yra registruoti Banko, finansų ir draudimo komisijoje, yra apmokestinami:

1° [KIS], atitinkantys įstatymine forma, numatytą 1990 m. gruodžio 4 d. Finansinių operacijų ir finansų rinkos įstatymo (*loi du 4 décembre 1990 relative aux opérations financières et aux marchés financiers*) 108 straipsnio pirmos pastraipos 1 ir 2 punktuose;

2° [KIS] valdymo bendrovės, atitinkančios sutartinę formą, numatytą 1990 m. gruodžio 4 d. Finansinių operacijų ir finansų rinkos įstatymo 108 straipsnio 1 dalies pirmoje ir antroje pastraipose;

3° Užsienio teisės reglamentuojami [KIS], numatyti 1990 m. gruodžio 4 d. Finansinių operacijų

ir finansų rinkų įstatymo 137 straipsnyje, išskyrus kolektyvinio investavimo į skolos dokumentus subjektus;

<...>“

12 Pagal šio kodekso 161bis straipsnį:

„§1. Kiek tai susiję su 161 straipsnio 1 ir 2 dalyje nurodytais investavimo subjektais, mokestis yra mokėtinas nuo visų iki praėjusio metų gruodžio 31 d. Belgijoje investuotų grynųjų sumų.

Taikant 1 dalį:

1 užsienyje Karalystės gyventojo skaita įsigyti investiciniai vienetai laikomi investicija Belgijoje;

2 jei investavimo subjektas nepateikė administratoriui informacijos, naudingos ir būtinos mokesčiui surinkti, mokestis yra mokėtinas nuo visos praėjusio metų gruodžio 31 d. valdyto turto vertės, nepažeidžiant 162 straipsnio nuostatų. Karalystė gali nustatyti naudingą ir būtiną mokesčiui surinkti informaciją.

§2. Kiek tai susiję su 161 straipsnio pirmos pastraipos 3 punkte nurodytais investavimo subjektais, mokestis yra mokėtinas nuo visų iki praėjusio metų gruodžio 31 d. Belgijoje investuotų grynųjų sumų nuo jų įregistravimo Banko, finansų ir draudimo komisijoje dienos.

Taikant 1 dalį:

1 investicijos užsienio investicinius vienetus, kurias atliko finansų tarpininkas, negali būti atskaitytos iš Belgijoje investuotų bendrų sumų, jei pirkimas atliktas per finansų tarpininką Belgijoje;

2 jei investavimo subjektas nepateikė administratoriui informacijos, naudingos ir būtinos mokesčiui surinkti, mokestis yra mokėtinas nuo visų iki praėjusio metų gruodžio 31 d. Belgijoje investuotų bendrų sumų, nepažeidžiant 162 straipsnio nuostatų. Karalius gali nustatyti naudingą ir būtiną mokesčiui surinkti informaciją.

<...>“

13 Šio straipsnio 162 straipsnio redakcijoje, galiojusioje susiklostant faktinėms pagrindinėms bylos aplinkybėms, buvo nustatyta:

„161 straipsnyje nustatytam mokesčiui taikomos I knygos nuostatos, susijusios su turto nedeklaravimo rodymais, senaties terminais, restitucija, persekiojimu ir baudomis.

Jei investavimo subjektai, numatyti 161 straipsnio 3 punkte, pažeidžia šios knygos nuostatas, teismas gali jiems uždrausti ateityje investuoti į investicinius vienetus Belgijoje. Apie šį draudimą pranešama investavimo subjektui, Banko, finansų ir draudimo komisijai ir investavimo subjekto Belgijoje paskirtam asmeniui, užtikrinančiam mokėjimus dalyviams, investicinių vienetų pardavimui ir pirkimui ir informacijos skleidimui bent viena šalies kalba.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

14 Liuksemburge steigta bendrovė NN (L) pateikė metinio KIS mokesčio deklaraciją už 2006 finansinius metus su nurodyta Belgijoje iki 2005 m. gruodžio 31 d. investuota grynųjų suma ir per įstatyme nustatytą terminą sumokėjo šį 185 739,34 euro dydžio mokestį. Paskui ji kreipėsi į *tribunal de première instance de Bruxelles*

(Briuselio pirmosios instancijos teismas, Belgija) gin?ydama šio mokes?io teis?tum? atsižvelgiant ? Direktyvos 69/335, EB 56–60 straipsnius, Direktyv? 85/611 ir EB 10 straipsn?, taip pat papildomai Belgijos Karalyst?s ir Didžiosios Liuksemburgo Hercogyst?s sutart? d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo ir kai kuri? kit? klausim? pajam? ir turto mokes?i? srityje, pasirašyt? 1970 m. rugs?jo 17 d. Liuksemburge (toliau – Belgijos ir Liuksemburgo sutartis).

15 2011 m. lapkri?io 23 d. sprendimu Briuselio pirmosios instancijos teismas atmet? kaltinim?, susijus? su Direktyvos 69/335 pažeidimu, bet pri?m? NN (L) prašym?, patenkindamas paskutin? papildom? kaltinim?, susijus? su Belgijos ir Liuksemburgo sutarties pažeidimu.

16 *État belge, SPF Finances* d?l šio sprendimo pateik? apeliacin? skund? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui, jo praš? konstatuoti, kad metinis KIS mokestis nenumatytas Belgijos ir Liuksemburgo sutartyje, kad Paveldimojo turto mokes?io kodekso 160 straipsnis suderinamas su S?jungos teise ir kad teisingai surinktas šis mokestis neturi b?ti gr?žintas.

17 NN (L) praš? patvirtinti priimt? sprendim?. Papildomai ji pateik? priešpriešin? apeliacin? skund? d?l to, kad pirmosios instancijos teismas atmet? jos kaltinim? d?l Direktyvos 69/335 pažeidimo ir nepri?m? sprendimo d?l kit? kaltinim?, susijusi? su kit? S?jungos teis?s nuostat? pažeidimu. Šiuo klausimu NN (L) praš? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikus? teism? Teisingumo Teismui pateikti prašym? priimti prejudicin? sprendim?.

18 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas teigia: kad ir kaip b?t? kvalifikuojamas metinis KIS mokestis nustatant, ar jis patenka, ar ne ? Belgijos ir Liuksemburgo sutarties taikymo srit?, šiam mokes?iui turi b?ti taikomas bendras draudimas kliudyti jud?jimo laisv?ms ir *a priori* negali b?ti atmesta, kad jam taikomos Direktyvos 69/335 nuostatos.

19 Šiomis aplinkyb?mis Briuselio apeliacinis teismas nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyva 69/335, konkre?iau – kartu taikomi jos 2, 4, 10 ir 11 straipsniai, aiškinatini taip, kad pagal juos nacionalin?s teis?s nuostatos, kaip antai Paveldimojo turto mokes?io kodekso 161 ir 162 straipsniai, susijusios su KIS mokes?iu, draudžiamos tiek, kiek š? mokest? KIS, ?steigti kitoje valstyb?je nar?je kaip kapitalo bendrov?s ir Belgijoje parduodantys savo investicinius vienetus, turi kasmet mok?ti nuo visos Belgijoje pasirašyt? savo investicini? vienet? sumos, at?mus ši? pasirašyt? investicini? vienet? išpirkimo arba išmok? pagal juos sum?, tod?l toki? KIS Belgijoje sukauptos sumos yra apmokestinamos min?tu mokes?iu tol, kol min?ti KIS jomis disponuoja?

2. Ar EB 49–55 ir 55–66 straipsniai, prireikus aiškinami kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra ?trauka, aiškinatini taip, kad pagal juos valstybei narei draudžiama vienašališkai pakeisti mokes?io, kaip antai numatyto Belgijos paveldimojo turto mokes?io kodekso 161 ir paskesniuose straipsniuose, siejam?j? veiksni? ir vietoj tarptautin?je mokes?i? teis?je ?tvirtinto individualaus siejamojo veiksnio, pagr?sto mokes?i? mok?tojo rezidavimo vieta, nustatyti tariam? real? siejam?j? veiksni?, kuris n?ra ?tvirtintas tarptautin?je mokes?i? teis?je, atsižvelgiant ? tai, kad savo fiskaliniam suverenumui užtikrinti valstyb? nar? nustato speciali? sankcij?, kaip numatyt?j? Belgijos paveldimojo turto mokes?io kodekso 162 straipsnio antroje pastraipoje, kuri taikoma tik užsienio ?kio subjektams?

3. Ar EB 49 ir 56 straipsniai, prireikus aiškinami kartu su EB sutarties 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra ?trauka, aiškinatini taip, kad pagal juos draudžiamas pirma aprašytas apmokestinimas, kuris yra papildoma pinigini? našta, galinti apsunkinti prekyb? j? investiciniais vienetais Belgijoje, nes juo visiškai neatsižvelgiama ? kitoje valstyb?je nar?je ?sisteigusiems KIS

j? ?sisteigimo valstyb?je jau nustatytus mokes?ius?

4. Ar Direktyva 85/611, prireikus aiškinama kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra ?trauka, aiškinama taip, kad pagal j? draudžiamas pirma aprašytas apmokestinimas, nes juo pažeidžiamas pagrindinis direktyvos tikslas Europos S?jungoje palengvinti prekyb? KIS investiciniais vienetais?

5. Ar EB 49 ir 56 straipsniai aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama administracin? našta, atsirandanti renkant pirma aprašyt? mokest?, tenkanti kitoje valstyb?je nar?je ?sisteigusiems KIS, kurie parduoda savo investicinius vienetus Belgijoje?

6. Ar EB 49 ir 56 straipsniai aiškinami taip, kad pagal juos nacionalin?s teis?s nuostata, kaip antai Paveldimojo turto mokes?io kodekso 162 straipsnio antra pastraipa, draudžiama tiek, kiek pagal j? kitoje valstyb?je nar?je ?sisteigusiems KIS, parduodantiems savo investicinius vienetus Belgijoje, nustatyta speciali sankcija – teismo draudimas ateityje parduoti investicinius vienetus Belgijoje, jeigu jie iki kiekvien? met? kovo 31 d. neatsiun?ia savo deklaracijos arba nesumoka pirma aprašyto mokes?io?“

D?I prejudicini? klausim?

D?I penktojo klausimo priimtinumo

20 Belgijos vyriausyb? mano, kad pagrindin?je byloje kilusiam gin?ui išspr?sti penktasis klausimas yra nesvarbus, tod?I nepriimtinas. Be to, ji pažymi, kad teismas tiksliai nenurod? nacionalin?s teis?s nuostat?, nustatan?i? administracin? našt? ar diskriminuojan?i?, taikom? užsienio teis?s reglamentuojamiems KIS, bet netaikom? Belgijos teis?s reglamentuojamiems KIS.

21 Primintina, kad su S?jungos teise susijusiems klausimams taikoma svarbos prezumpcija, tod?I Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendim? d?I nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, tik jei akivaizdu, kad prašomas S?jungos teis?s nuostatos aiškinimas ar galiojimo vertinimas visiškai nesusij?s su pagrindin?s bylos aplinkyb?mis ar dalyku, jeigu problema hipotetin? arba jeigu Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teises aplinkybes, b?tin? tam, kad naudingai atsakyt? ? jam pateiktus klausimus (vis? pirma žr. 2015 m. birželio 16 d. Sprendimo *Gauweiler ir kt.*, C?62/14, EU:C:2015:400, 25 punkt?).

22 D?I faktini? ir teisini? aplinkybi? Teisingumo Teismo proced?ros reglamento 94 straipsnyje numatyta, kad prašyme priimti prejudicin? sprendim?, be kita ko, turi b?ti trumpai išd?stomas gin?o dalykas ir reikšmingos faktin?s aplinkyb?s ar bent jau faktai, kuriais grindžiami klausimai, nacionalini? nuostat?, kurios nagrin?jamu atveju gali b?ti taikomos, turinys ir priežastys, paskatinusios nacionalin? teism? kelti klausim? d?I tam tikr? S?jungos teis?s nuostat? išaiškinimo, ir jo nustatytas ryšys tarp ši? nuostat? bei šioje byloje taikom? nacionalin?s teis?s akt?.

23 Šiuo atveju pateiktame prašyme priimti prejudicin? sprendim? teismas nenurodo administracin?s naštos, kuri? patiria užsienio teis?s reglamentuojami KIS, ir nacionalin?s teis?s nuostat?, pagal kurias ar d?I kuri? ši našta nustatoma, taip pat priežas?i?, paskatinusi? kelti klausim? d?I S?jungos teis?s išaiškinimo. Šiomis aplinkyb?mis Teisingumo Teismas neturi pakankamai informacijos apie faktines ir teises aplinkybes, kad naudingai atsakyt? ? penkt?j? klausim?, kur? d?I to reikia pripažinti nepriimtinu.

D?I pirmojo klausimo

24 Pirmuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia sužinoti, ar Direktyvos 69/335 2, 4, 10 ir 11 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jie draudžia

valstybės narės teisės aktus, nustatančius metinį KIS mokestį, kaip nagrinėjamo pagrindinio byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teisės reglamentuojami KIS, savo investicinius vienetus parduodantys šioje valstybėje narėje.

25 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad metinis KIS mokestis nesusijęs su jokių sandorių, kuriam taikomas kapitalo mokestis pagal Direktyvos 69/335 4 straipsnį, kuris, kaip matyti iš 1998 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nonwoven* (C-4/97, EU:C:1998:507) 20 punkto, apibūdinamas kaip kapitalo ar turto perdavimas kapitalo bendrovei apmokestinimo valstybėje narėje arba kaip realus bendrovės kapitalo ar turto padidėjimas, o tai akivaizdžiai nėra „grynųjų Belgijoje investuotų sumų“, kurioms taikomas šis mokestis, atvejis. Šis mokestis nepatenka tarp uždraustų pagal Direktyvos 69/335 10 straipsnį, nes jis nesusijęs, pirma, su jokiais apmokestinamaisiais sandoriais, išvardytais šios direktyvos 4 straipsnyje, o kurio daroma nuoroda jos 10 straipsnio a ir b punktuose, ir, antra, su registracija arba kitais formalumais, būtinais prieš pradedant verslą, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 10 straipsnio c punktą. Taip pat šis mokestis visiškai nesusijęs su sandoriais, kurie yra šios direktyvos 11 straipsnio dalykas.

26 Taigi, metinis KIS mokestis nepatenka į Direktyvos 69/335 taikymo sritį. Todėl ji nedraudžia šiuo mokesčiu apmokestinti užsienio teisės reglamentuojamų KIS.

27 Taigi šis pirmasis klausimas reikia atsakyti, kad Direktyvos 69/335 2, 4, 10 ir 11 straipsniai aiškintini taip, kad jie nedraudžia valstybės narės teisės aktų, nustatančių metinį KIS mokestį, kaip antai nagrinėjamo pagrindinio byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teisės reglamentuojami KIS, savo investicinius vienetus parduodantys šioje valstybėje narėje.

Dėl ketvirtąjo klausimo

28 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyva 85/611, prireikus aiškinama kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra pastraipa, aiškintina taip, kad pagal ją draudžiami valstybės narės teisės aktai, nustatantys metinį KIS mokestį, kaip nagrinėjamo pagrindinio byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teisės reglamentuojami KIS, savo investicinius vienetus parduodantys šioje valstybėje narėje.

29 Belgijos vyriausybė mano, kad šis klausimas nepriimtinas, nes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodo Direktyvos 85/611 straipsnį, kuriuos prašo išaiškinti, ir priežasčių, paskatinusių jį kelti klausimą dėl šios direktyvos išaiškinimo.

30 Tačiau iš šio klausimo formuluotės matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Direktyva 85/611, aiškinama kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra pastraipa, kliudo tokiame apmokestinime, koks yra metinis KIS mokestis, tiek, kiek jis pažeidžia pagrindinį šios direktyvos tikslą palengvinti prekybą KIPVPS investiciniais vienetais Sąjungoje. To pakanka, kad Teisingumo Teismas jam galėtų pateikti išaiškinimą, naudingą sprendimui pagrindinio byloje priimti. Todėl šis klausimas yra priimtinas.

31 Dėl bylos esmės pažymėtina, kad iš Direktyvos 85/611 antros–ketvirtos konstatuojamųjų dalių matyti, jog, siekiant užtikrinti laisvą prekybą KIPVPS investiciniais vienetais Sąjungoje, ja buvo siekiama koordinuoti nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius KIPVPS, siekiant, pirma, Sąjungoje derinti konkurencijos sąlygas tiems subjektams ir, antra, užtikrinti kuo veiksmingesnį ir vienodesnį investicinių vienetų savininkų apsaugą. Siekiant minėtų tikslų, šioje direktyvoje tvirtintos bendrosios pagrindinės valstybės narės sąsikišus kolektyvinio investavimo subjektų licencijavimo, priežiūros, struktūros ir veiklos bei informacijos, kuri jos turi skelbti, taisyklės (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gruslin*, C-88/13, EU:C:2014:2205, 33 punktas).

32 Reikia konstatuoti, kad KIPVPS apmokestinimas nepatenka į Direktyvos 85/611, kurioje

na jokia su šia sritimi susijusios nuostatos, reglamentuojamą sritį. Tačiau šios direktyvos 44 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad valstybėje narėje KIPVPS taikomos statymų ir kitų teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios šioje direktyvoje nereglamentuojamus klausimus, būtų taikomos be diskriminacijos.

33 Iš to matyti, kad metinis KIS mokestis nepatenka į Direktyvos 85/611 reglamentuojamą sritį, o kadangi EB 10 straipsnis ir 293 straipsnio antroji trauka negali pakeisti šios išvados, ši direktyva taip pat nedraudžia apmokestinti užsienio teisės reglamentuojamą KIS tokiu mokesčiu su sąlyga, kad su juo susijusios nuostatos taikomos be diskriminacijos, o tai bus nustatyta nagrinėjant antrąjį, trečiąjį ir šeštąjį klausimus.

34 Todėl į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyva 85/611, prireikus aiškinama kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra trauka, aiškintina taip, kad pagal ją nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, nustatantys metinį KIS mokestį, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teisės reglamentuojami KIS, savo investicinius vienetus parduodantys šioje valstybėje narėje, su sąlyga, kad šie teisės aktai taikomi be diskriminacijos.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

35 Antrasis ir trečiasis klausimai, kuriuos reikia nagrinėti kartu, susiję, pirma, su EB 49–55 ir 56–66 straipsniais, prireikus aiškinamais kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra trauka, ir, antra, su EB 49 ir 56 straipsniais, prireikus aiškinamais kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra trauka. Tačiau reikia pažymėti, kad tik EB 49 ir 56 straipsniai svarbūs atsakant į šiuos klausimus.

36 Iš tiesų, pirma, EB 50–55, 57, 59 ir 60 straipsniai akivaizdžiai nesusiję su prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimais dėl metinio KIS mokesčio suderinamumo su laisve teikti paslaugas ir laisvu kapitalo judėjimu.

37 Antra, EB 58 straipsnis visiškai nepadedą atsakant į šiuos klausimus, nes šis mokestis vienodai taikomas Belgijos ir užsienio teisės reglamentuojamiems KIS.

38 Trečia, EB 10 straipsnis, nustatantis bendrą valstybių narių pareigą, neturi būti aiškinamas taip, kad jame nustatoma savarankiška pareiga valstybėms narėms, be to, kurioms gali kilti pagal EB 49, 56 ir 293 straipsnius. Dėl pastarojo straipsnio pažymėtina, kad jame nesiekama nustatyti tikros teisės normos, tik apibrėžiami derybų, kurias valstybės narės prireikus gali vesti tarpusavyje, rėmai. Net jei dvigubo apmokestinimo vengimas Sąjungos viduje yra vienas iš EB sutarties tikslų, iš šios nuostatos teksto matyti, kad ji savaime nesuteikia asmenims teisių, kuriomis jie galėtų remtis nacionaliniuose teismuose (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 19 d. Nutarties *Levy ir Sebbag*, C-540/11, nepaskelbtos Rink., EU:C:2012:581, 26 ir 27 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

39 Be to, primintina, kad kai nacionalinė priemonė susijusi tiek su laisve teikti paslaugas, tiek su laisvu kapitalo judėjimu, Teisingumo Teismas nagrinėja atitinkamą priemonę iš esmės atsižvelgdamas tik į vieną iš šių dviejų laisvių, jei iš pagrindinės bylos aplinkybių paaiškėja, kad viena iš jų yra tik antrinė kitos atžvilgiu ir gali būti su ja susieta (šiuo klausimu žr. 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Fidium Finanz*, C-452/04, EU:C:2006:631, 34 punktą ir 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Dijkman ir Dijkman-Lavaleije*, C-233/09, EU:C:2010:397, 33 punktą).

40 Tačiau, kaip teigė generalinis advokatas išvados 48 ir 49 punktuose, metinis KIS mokestis tiek, kiek jis taikomas grynajam užsienio teisės reglamentuojamą KIS turtui, yra susijęs su rezidentų atliktu užsienio subjektų investicinių vienetų, kuriais prekiaujama biržoje ar neprekiaujama joje, sigijimu. Ši operacija yra tarp kapitalo judėjimų, nurodytų 1988 m. birželio 24

d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB dėl Sutarties 67 straipsnio įgyvendinimo [(straipsnis panaikintas Amsterdamo sutartimi)] (OL L 178, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 10 sk., 1 t., p. 10) I priedo IV skirsnio A dalyje „[KIS] investicinių vienetų operacijos“, susijusioje su „[KIS] investicinių vienetų sandoriais“, kuriai Teisingumo Teismas suteikė gairių reikšmę (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 7 d. Sprendimo *VBV – Vorsorgekasse*, C-39/11, EU:C:2012:327, 21 punktą ir 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Wagner-Raith*, C-560/13, EU:C:2015:347, 23 ir 24 punktus). Taigi, toks mokestis patenka į laisvo kapitalo judėjimo sritį.

41 Nors laisvei teikti paslaugas gali daryti poveikį toks apmokestinimas, koks yra metinis KIS mokestis, tiek, kiek jis gali daryti poveikį užsienio teisės reglamentuojamų KIS Belgijoje teikiamoms finansų paslaugoms, ši laisvė yra antrinė, palyginti su laisvu kapitalo judėjimu, ir gali būti su ja susieta.

42 Šiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad antruoju ir trečiuoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar EB 56 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriuose nustatomas metinis KIS mokestis, kaip pagrindinėje byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teisės reglamentuojami KIS, savo investicinius vienetus parduodantys šioje valstybėje narėje.

43 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusį Teisingumo Teismo praktiką valstybės narės turi vykdyti savo kompetencijų tiesioginį mokesčių srityje, laikydamosi Sąjungos teisės ir, be kita ko, Sutartyje užtikrinamą pagrindinį laisvę (be kita ko, žr. 2016 m. vasario 23 d. Sprendimo *Komisija / Vengrija*, C-179/14, EU:C:2016:108, 171 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

44 Dėl laisvo kapitalo judėjimo pažymėtina, kad iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, jog tarp SESV 56 straipsnio 1 dalyje draudžiamų laisvo kapitalo judėjimo apribojimo priemonių yra tos, kurios gali atgrasyti nerezidentus investuoti tam tikroje valstybėje narėje arba šios valstybės narės rezidentus tai daryti kitose valstybėse (šiuo klausimu žr. 2011 m. vasario 10 d. Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen*, C-436/08 ir C-437/08, Rink. p. I-305, 50 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

45 Šioje byloje NN (L), kuri mano, kad Belgijos Karalystė, nustačiusi metinį KIS mokestį užsienio teisės reglamentuojamiems KIS, naudojasi ekstrateritorine mokestine kompetencija, prieštaraujančia tarptautinei mokestinei praktikai, tvirtina, kad šis mokestis diskriminuoja ir yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas, nes Belgijos teisės reglamentuojamiems KIS ir užsienio teisės reglamentuojamiems KIS taikomas toks pats mokestinis vertinimas, nors į situacijos nėra objektyviai panašios. Iš tiesų, pirma, užsienio teisės reglamentuojami KIS, skirtingai nei Belgijos teisės reglamentuojami KIS, įsteigti pagal užsienio teisę, nėra Belgijos rezidentai ir jų turtas bei jų kapitalo investavimo vieta yra užsienyje. Antra, šis mokestis – tai papildoma finansinė našta užsienio teisės reglamentuojamiems KIS, kuri papildo, kiek tai susiję su Liuksemburgo teisės reglamentuojamais KIS, pasirašymo mokestį, o tai sumažina investicinių vienetų rentabilumą Belgijos ar užsienio investicinių vienetų turtoje, nenaudai, atgraso nuo tokių investicinių vienetų pasirašymo ir dėl to užsienio teisės reglamentuojami KIS atsiduria prastesnėje padėtyje, palyginti su Belgijos teisės reglamentuojamais KIS.

46 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad metinis KIS mokestis taikomas vienodai visiems KIS – tiek reglamentuojamiems Belgijos teisės, tiek reglamentuojamiems užsienio teisės, o vienintelis objektyvus šių dviejų kategorijų KIS situacijų skirtumas, kiek tai susiję su apmokestinimu šiuo mokesčiu, yra tas, kad užsienio teisės reglamentuojamiems KIS metinis KIS mokestis taikomas papildomai prie apmokestinimo, kuris gali būti jiems taikomas įsteigimo valstybėje narėje.

47 Tačiau Teisingumo Teismas daug kartų nusprendė, kad, pirma, nesant suderinimo

S?jungos lygmeniu, nepalanki pad?tis, galinti atsirasti d?l to, jog ?vairios valstyb?s nar?s tuo pat metu ?gyvendina savo kompetencij? mokes?i? srityje, n?ra laisvo jud?jimo ribojimas, jeigu d?l to n?ra diskriminuojama (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria*, C?157/10, EU:C:2011:813, 38 punktą ir jame nurodyta teismo praktika ir 2013 m. lapkri?io 21 d. Sprendimo X, C?302/12, EU:C:2013:756, 28 punktą), ir, antra, valstyb?s nar?s neprivalo pritaikyti savo mokes?i? sistemos prie ?vairi? kit? valstybi? nari? mokes?i? sistem? tam, kad b?t? išvengta dvigubo apmokestinimo (šiuo klausimu žr. 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Block*, C?67/08, EU:C:2009:92, 31 punkt?).

48 Iš to matyti, kad metinis KIS mokestis negali b?ti laikomas laisvo kapitalo jud?jimo apribojimu.

49 Tod?l ? antr?j? ir tre?i?j? klausimus reikia atsakyti, kad EB 56 straipsnis turi b?ti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiami valstyb?s nar?s teis?s aktai, nustatantys metin? KIS mokest?, kaip pagrindin?je byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teis?s reglamentuojami KIS, savo investicinius vienetų parduodantys šioje valstyb?je nar?je.

D?l šeštojo klausimo

50 Šeštuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia sužinoti, ar EB 49 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiama nacionalin?s teis?s nuostata, kaip antai Paveldimojo turto mokes?io kodekso 162 straipsnio antra pastraipa, kurioje valstyb? nar? numato speciali? sankcij?, t. y. teismo užsienio teis?s reglamentuojamiems KIS taikom? draudim? ateityje parduoti investicinius vienetų, jeigu jie nesilaiko pareigos pateikti metin? deklaracij?, b?tin? surenkant KIS mokest?, arba nesilaiko pareigos j? sumok?ti.

51 Belgijos vyriausyb? tvirtina, kad šis klausimas taip pat nepriimtinas. Jos teigimu, pagrindin?s bylos dalykas yra ne sankcija, numatyta Paveldimojo turto mokes?io kodekso 162 straipsnio antroje pastraipoje, bet metinio KIS mokes?io, sumok?to NN (L) už 2006 finansinius metus, gr?žinimas, tod?l šis klausimas visiškai nesusij?s su šios bylos dalyku, o sankcijos taikymas šiai bendrovei ateityje yra hipotetinis.

52 Ta?iau iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad pagrindin?je byloje NN (L) gin?ija jai taikomo mokes?io teis?tum? ir vis? pirma teigia, kad Paveldimojo turto mokes?io kodekso nuostatos, reglamentuojan?ios KIS mokest?, ?skaitant nuostatas d?l sankcij?, neatitinka S?jungos teis?s. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo klausimas n?ra akivaizdžiai nesusij?s su pagrindin?s bylos dalyku. D?l sankcijos hipotetinio pob?džio pažym?tina, jog negali b?ti reikalaujama, kad šalis pažeist? nacionalin? teis? ir jai b?t? paskirta sankcija, kad ji nacionaliniame teisme gal?t? remtis S?jungos teis?s pažeidimu (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Unibet*, C?432/05, EU:C:2007:163, 64 punkt?). Tod?l šeštasis klausimas yra priimtinas.

53 Kiek tai susij? su draudimu užsienio teis?s reglamentuojamiems KIS parduoti investicinius vienetų Belgijoje, kaip teigia generalinis advokatas išvados 65 punkte, sankcija, numatyta Paveldimojo turto mokes?io kodekso 162 straipsnio antroje pastraipoje, turi b?ti nagrin?jama atsižvelgiant ? normas, susijusias su laisve teikti paslaugas.

54 D?l šios sankcijos Belgijos vyriausyb? savo rašytin?se pastabose ir per pos?d? Teisingumo Teisme nurod?, kad ji susijusi su Paveldimojo turto mokes?io kodekso 133ter straipsnyje, ? kur? daroma nuoroda šio kodekso 161 straipsnio pirmoje pastraipoje, nustatyta sankcija ir kad ji taikoma tiek Belgijos teis?s reglamentuojamiems KIS, tiek užsienio teis?s reglamentuojamiems KIS.

55 Tačiau, priešingai, nei teigia ši vyriausybė, Paveldimojo turto mokesčio kodekso 133ter straipsnyje numatyta sankcija ir 162 straipsnio antroje pastraipoje numatyta sankcija neturi būti laikomos lygiavertėmis, net jei pirmoji gali apimti KIS, kurio buveinė yra Belgijoje, uždarymą, o antroji neklaido užsienio teisės reglamentuojamam KIS vykdyti veiklos kitur. Iš tiesų pirmiausia, kaip pažymėjo Belgijos vyriausybė per posėdį Teisingumo Teisme, šiomis sankcijomis nebandoma už tuos pačius pažeidimus. Be to, pirmoji, skirtingai nei antroji iš šių sankcijų, gali būti taikoma tik nuteisus tam tikrus asmenis už Paveldimojo turto mokesčio kodekso pažeidimus, o antroji sankcija gali būti taikoma užsienio teisės reglamentuojamiems KIS, kurie nepateikė metinės deklaracijos ar nesumokėjo mokesčio. Galiausiai antrosios iš šių sankcijų, kuri neatmeta pirmosios sankcijos taikymo galimybės, taikymas, priešingai nei pirmosios, nėra apribotas laiko atžvilgiu.

56 Taigi, Belgijos teisės aktuose numatyta sankcijų sistema atrodo griežtesnė užsienio teisės reglamentuojamiems KIS nei Belgijos teisės reglamentuojamiems KIS, kurie nevykdo tų pačių teisės aktuose nustatytų pareigų. Toks skirtingas vertinimas, pagrįstas sisteminio vertinimo vieta, gali atgrasyti užsienio teisės reglamentuojamus KIS parduoti investicinius vienetus Belgijoje. Todėl tai yra laisvės teikti paslaugas apribojimas.

57 Siekdama pateisinti šį skirtingą vertinimą Belgijos vyriausybė teigia, kad draudimai vykdyti profesinę veiklą ar sprendimai uždaryti įmonę, kurioje dirba darbuotojas ar vadovas, nuteistas taikant Paveldimojo turto mokesčio kodekso 133ter straipsnį arba 162 straipsnio pirmą pastraipą, sunkiai pritaikomi užsienio teisės reglamentuojamiems KIS, kurie parduoda savo investicinius vienetus Belgijoje per finansų tarpininką, dėl to, kad jis nėra šios šalies rezidentas, ir kad kitos sankcijos, kaip antai piniginių, taip pat sunkiai vykdytinos užsienyje.

58 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad laisvės teikti paslaugas ribojimas gali būti pateisinamas tik privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Be to, tokiu atveju dar reikalaujama, kad šis apribojimas būtų tinkamas siekiamam tikslui įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jam pasiekti (2012 m. spalio 18 d. Sprendimo X, C-498/10, EU:C:2012:635, 36 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

59 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog būtų užtikrinti veiksmingą pajamų mokesčio išieškojimą yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, kuriuo galima pateisinti laisvės teikti paslaugas ribojimą (2012 m. spalio 18 d. Sprendimo X, C-498/10, EU:C:2012:635, 39 punktą ir 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *Strojírny Prostějov ir ACO Industries Tábor*, C-53/13 ir C-80/13, EU:C:2014:2011, 46 punktą). Taip pat Teisingumo Teismas priminė, kad sankcijų, įskaitant pagal baudžiamąją teisę, skyrimas gali būti laikomas būtinu veiksmingam nacionalinės teisės aktų laikymuisi užtikrinti, su sąlyga, kad kiekvieną konkrečiu atveju skiriamos sankcijos pobūdis ir dydis yra proporcingi pažeidimo, už kurį siekiama nubausti skiriant šią sankciją, sunkumui (2014 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *De Clercq ir kt.*, C-315/13, EU:C:2014:2408, 73 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

60 Šiuo atveju galimybė taikyti sankciją užsienio teisės reglamentuojamiems KIS, kurie nevykdo pareigos pateikti deklaraciją ir sumokėti mokesčius, yra pateisinama būtinybe užtikrinti metinio KIS mokesčio išieškojimą ir tinkama pasiekti šį tikslą.

61 Tačiau sankcija, kuri sudaro draudimas šiems KIS pardavinėti investicinius vienetus Belgijoje ateityje, kaip numatyta Paveldimojo turto mokesčio kodekso 162 straipsnio antroje pastraipoje, net jeigu jai taikoma teismo kontrolė, viršija tai, kas būtina pasiekti šį tikslą tiek, kiek ši nuostata neriboja tokio draudimo trukmės ir nenumato galimybės jos pakeisti ar nustatyti kitas mažiau ribojančias sankcijas pagal padaryto pažeidimo sunkumą.

62 Todėl šis klausimas reikia atsakyti, kad EB 49 straipsnis aiškintinas taip, kad pagal jį

draudžiama nacionalin?s teis?s nuostata, kaip antai Paveldimojo turto mokes?io kodekso 162 straipsnio antra pastraipa, kurioje valstyb? nar? numato speciali? sankcij?, t. y. užsienio teis?s reglamentuojamiems KIS teismo taikom? draudim? ateityje parduoti investicinius vienetus, jeigu jie nesilaiko pareigos pateikti metin? deklaracij?, b?tin? surenkant KIS mokest?, arba pareigos j? sumok?ti.

D?I bylin?jimosi išlaid?

63 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. 1969 m. liepos 17 d. Tarybos direktyvos 69/335/EEB d?I netiesiogini? mokes?i?, taikom? kapitalui pritraukti [d?I netiesiogini? pritraukto kapitalo mokes?i?], iš dalies pakeistos 1985 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 85/303/EEB, 2, 4, 10 ir 11 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jie nedraudžia valstyb?s nar?s teis?s akt?, nustatan?i? metin? kolektyvinio investavimo subjekt? mokest?, kaip nagrin?jam? pagrindin?je byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teis?s reglamentuojami kolektyvinio investavimo subjektai, savo investicinius vienetus parduodantys šioje valstyb?je nar?je.**
- 2. 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 85/611/EEB d?I ?statym? ir kit? teis?s akt?, susijusi? su kolektyvinio investavimo ? perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), prireikus aiškinama kartu su EB 10 straipsniu ir 293 straipsnio antra ?trauka, aiškinatina taip, kad pagal j? nedraudžiami valstyb?s nar?s teis?s aktai, nustatantys metin? kolektyvinio investavimo subjekt? mokest?, kaip nagrin?jam? pagrindin?je byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teis?s reglamentuojami kolektyvinio investavimo subjektai, savo investicinius vienetus parduodantys šioje valstyb?je nar?je, su s?lyga, kad šie teis?s aktai taikomi be diskriminacijos.**
- 3. EB 56 straipsnis, turi b?ti aiškinamas taip, kad pagal j? nedraudžiami valstyb?s nar?s teis?s aktai, nustatantys metin? kolektyvinio investavimo subjekt? mokest?, kaip nagrin?jam? pagrindin?je byloje, kuriuo apmokestinami užsienio teis?s reglamentuojami kolektyvinio investavimo subjektai, savo investicinius vienetus parduodantys šioje valstyb?je nar?je.**
- 4. EB 49 straipsn? reikia aiškinti taip, kad pagal j? draudžiama nacionalin?s teis?s nuostata, kaip antai Paveldimojo turto mokes?io kodekso, iš dalies pakeisto 2003 m. gruodžio 22 d. ?statymu-programa, 162 straipsnio antra pastraipa, kurioje valstyb? nar? numato speciali? sankcij?, t. y. užsienio teis?s reglamentuojamiems kolektyvinio investavimo subjektams teismo taikom? draudim? ateityje parduoti investicinius vienetus, jeigu jie nesilaiko pareigos pateikti metin? deklaracij?, b?tin? surenkant kolektyvinio investavimo subjekt? mokest?, arba pareigos j? sumok?ti.**

Parašai

* Proceso kalba: pranc?z?.